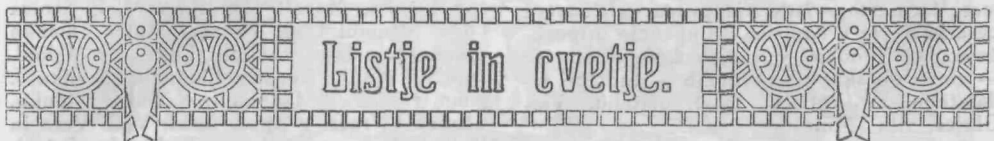

Stvarnikov. Vsakdanja bridkost se mu izloči iz duše. Zazdi se mu, da se z gorskih velikanov ozira narava po svojem Stvarniku v še lepšem ozemlju gori, gori... V rohnenju viharjev in tuljenju vetrov trepeče hrepenenja polna pesem. V večerni zarji zažare gore. Potočki zažubore in v veselem teku hite nizdol; kakor bi se čulo ploskanje rok nad toliko krasoto.

Kako veličastni, slikoviti so ti prizori, ki jih nudijo solnce, mesec, zvezde, veter in oblaki neprestano v ledenem gorskem svetu!

Bolj kot kdaj preje nas vabi narava, da iščimo v njej tolažbe in leka v teh težkih dneh. Že se dnevi daljšajo. Solnce z večjo močjo topi snežno odejo. Skoro povsodi je že čuti šustenje kakor izgubljen pozdrav oddaljene pomladi.

Fr. Zupančič.

Modrost v pregovorih, domačih in tujih.

Iskati.

Čim počasneje kdo išče sebe, tem hitreje najde Boga.

Kdor veliko išče, mu veliko manjka.

Kdor dolgo išče, ne mara dati.

Išči, pa boš našel. — Kdor išče, ta najde.

— Kdor išče, ta najde; kdor spi, temu se sanja. — Kdor išče, ta najde; kdor nič ne najde, je slep.

Kar je kdo iskal, to je našel.

Kdor nič ne išče, nič ne najde.

Mnogi iščejo, pa le malokdo dobi.

Marsikdo išče kaj, česar noče najti.

Ko bi iskali, kar bi morali, bi imeli vedno to, kar bi hoteli.

Kdor išče, česar ne sme, ta najde, česar ne mara.

Vsakdo išče sebi enakega.

Vsakdo išče svoj dobiček.

Reki. Kar si iskal, to si našel.

Iščeš konja (osla), pa jahaš na njem.

Išče včerašnjega dneva. — Išče dlako v jajcu. (Kaj takega, kar ni mogoče najti.)

Išče iglo v senenem kupu.

Iskra.

Iskre napravijo ogenj.

Tudi majhna iskra sveti v temi.

Majhna iskra (iskrica) napravi večkrat velik požar (velik ogenj). — Majhna iskra požge velik gozd.

Veliko isker napravi velik ogenj.

Ena sama iskra lahko požge celo stanovanje. — Ena sama iskra lahko razžene celo smodnišnico.

Iskra, ki v vodo pade, je izgubljena. Iskro je treba zatreti, preden se vname plamen. — Iskro pogasi, dokler je čas. Kdor iskre seje, bo plamen žel. Kdor se iskre boji, ne postane kovač.

Iti.

Kdor ne gre, ne pride.

Ta gre daleč, ki se nikoli ne vrne.

Čim dalje greš, tem dalje ti kažejo.

Ne gre vselej tako, kakor kdo hoče.

Če ne gre, je treba drugače začeti.

Ne glej na to, kar gre, marveč na to, kar pride.

Kdor hoče daleč iti, mora zgodaj vstati.

Kdor hoče daleč iti, mora počasi hoditi.

Nekateri gredo zgodaj, nekateri pozno domov. (Nekateri umrjo v mladosti, drugi v poznejši dobi.)

Reki. Tja jih gre pa še več. (Če kdo mahne, pa ne zadene.)

To gre z volovsko pošto (kot po polževi tekalnici).

To gre kakor blisk (kakor izstreljena krogla).

Gre, kot bi ga vsaka stopinja stala cekin.

Pojdi se solit!

Nove knjiže.

1. Iz moje celice. M. Elizabeta, O. S. Urs. Ljubljana 1916. Založil uršulinski samostan v Ljubljani. Cena: vez. 3 K 80 vin., broš. 2 K 20 vin. — Mnogoštevilne nežne in izborne poezije M. Elizabete, priobčene v raznih časnikih, so slovenskemu občinstvu dovolj znane, da jih ni treba šele hvaliti in priporočati. Zato nas tembolj veseli, da so te krasne cvetke, zbrane in povite v okusne vence z napisi: »V svitu večne luči«.

»Rosa mystica«, »Med limbarji« in »Kjer mirte cveto«, izšle v posebni, tudi po vnanji obliki prikupni knjižici. Vse je idealno v tej zbirki in bogoljubna plemenitost preveva v lepi besedi in v pesniškem vzletu dovršene pesmice. Zlasti bodo našle resno misleče deklace tu najboljšo dušno hrano, četudi nimajo poklica za samostansko življenje.

2. **Veliki cesar.** Spisala gospa Ivanka Klemenčič. Izdal Fr. Petrič, mestni učitelj v Ljubljani. Samozaložba. Tiskala Katoliška tiskarna 1916. Cena 1 K, po pošti 1 K 20 vin. — Knjižica je bogato ilustrirana; posebno jo krasita obe čelni sliki, pokojnega in sedanjega cesarja, v barvotisku. Knjižica popisuje vse najimenitnejše dogodke in ukrepe za časa vlade cesarja Franca Jožefa I., njegovo življenje in družinske razmere ter nastop vlade Njegovega Veličanstva cesarja Karla I. Knjižica, ki jo toplo priporočamo, se prodaja v raznih knjižarnah ter — zlasti ob skupnih naročilih — tudi pri izdajatelju Fr. Petriču, mest. učitelju, Vič-Glince, vila »Mina«.

Kratkočasnica.

Dobra kupčija. Kmetič gre po mestu in pride do prodajalne, kjer ni bilo videti nič blaga v izloženem oknu. Radoveden se približa menjalcu in ga vpraša, kaj da prodaja. Ta mu nevoljno odgovori: »Oslovske glave prodajam.« — »Lej ga no,« se nasmehne kmetič, »to morate imeti pa dobro kupčijo, ker ste sami ostali tukaj.«

Rešitev naloge v št. 1.

T	e	s	t	a	m	e	n	t
s	t	e	k	l	a	r	n	a
k	a	t	e	k	i	z	e	m
p	o	š	t	e	n	o	s	t
p	r	e	š	t	e	t	j	e
p	r	i	j	a	t	e	l	j
b	o	s	o	p	e	t	e	c
p	o	m	a	g	a	j	t	e

Prav so rešili: Štuler Jurij, Dolinčiče pri Pliberku; Mesar Minka, učenka V. razr. Lichtenthurnovega zavoda v Ljubljani; Razinger Franica, učenka na Blejski Dobravi; Kramar Anton, mizar v Mateni; Fabian

Milan, Jerman Janez, Cizel Pavel, Strgar Vladko, učenci v Kamniku; Bischof Mimica, Heda in Rudolf, učenki in učenec v Ljubljani; Osterman Karlo v Kandiji; Kunc Milenka v Novem mestu; Jerman Ivan, učenec IV. razr. v Kamniku; Kušlan Dragica, učenka III. razr. v Kranju; Usenik Ivan, Elko, Rafael, učenci na Blokah; Peternel Anica, učenka IV. razr. pri uršulinkah v Ljubljani; Medvedič Milka in Fanica, Ličan Marija in Tončka, Stolfi Vida, Huber Zinka, Šircelj Tinka in Douša Dragica, učenke samostanske šole v Trnovem; Baraga Pepi in Maks, Turek Minka in Franc, učenci v Ljubljani; Avsič Mici, Benedik Mila, Bregar Erna, Česen Mici, Erjavec Mici, Grohar Valči, Gruden Franica, Hodnik Štefka, Hafner Marica, Korenčan Milka, Kočevar Anica, Kosmina Zorka, Kotzбек Edita, Lavtižar Zinka, Lavrič Iva, Likozar Ivanka, Marolt Lili, Pipp Mici, Senica Olga, Strumbl Olga, Žbontar Malči, gojenke uršul. samostana v Škofji Loki; otroci ljud. šole na Kalu; Regally Ljudmila, učenka I. gimn. razreda v Ljubljani; Kremžar Stanko, učenec V. razr. v Spod. Šiški; Volk Vera in Roblek Lidija, učenki v Podgradu (Istra); Gruden Marija in Nučič Marija, učenki V. razr. v Dol. Retjah.

Odgovor na šaljivo vprašanje v št. 1.

Najlažje se naučimo materinega jezika.*

Prav so odgovorili: Štuler Jurij, Dolinčiče pri Pliberku; Schnabl Marija, učenka II. razr. pri Sv. Trojici nad Dobom; Gabrijelčič Cirila in Vida, učenki v Mošnjah; Mesar Minka, učenka V. razr. Lichtenthurnovega zavoda v Ljubljani; Cizel Pavel in Jerman Janez, učenca v Kamniku; Bischof Mimica, Heda in Rudolf, učenki in učenec v Ljubljani; Osterman Karlo v Kandiji; Kunc Milenka v Novem mestu; Kušlan Dragica, učenka III. razr. v Kranju; Usenik Ivan, Elko, Rafael, učenci na Blokah; Peternel Anica, učenka IV. razr. pri uršulinkah v Ljubljani; Medvedič Milka in Fanica, Ličan Marija in Tončka, Stolfi Vida, Huber Zinka, Šircelj Tinka in Douša Dragica, učenke samostanske šole v Trnovem; Baraga Pepi in Maks, Turek Minka in Franc, učenci v Ljubljani; otroci ljudske šole na Kalu; Volk Vera in Roblek Lidija, učenki v Podgradu (Istra); Gruden Marija in Nučič Marija, učenki V. razr. v Dol. Retjah.

* Nekateri so odgovorili: »Opravljičevega in obrekljivega jezika«. Šegav odgovor, a menda ne brez podlage.

»Vrtec« izhaja 1. dné vsakega meseca in stane s priložo vred za vse leto 5'20 K, za pol leta 2'60 K. — Uredništvo in upravnništvo v Ljubljani, Pred škofijo št. 9.